

ERKEN DÖNEM
HİNDİSTAN TARİHİ VE KÜLTÜRÜ

EDİTÖR
YALÇIN KAYALI

VakıfBank Kültür Yayınları: 0178
Tarih: 049

**ERKEN DÖNEM H ND STAN
TARİHİ VE KÜLTÜRÜ**

Editör
Doç. Dr. Yalçın Kayalı

Proje Editörü
Ömer Uzunaga

Kapak ve Sayfa Uygulama
Faruk  zcan

Son Okuma
Burak Can Tavukçu

VakıfBank Kültür Yayınları
Büyükdere Caddesi
No: 97 – Kat 4
   li 34394 İstanbul
Telefon: 0 212 354 5730
www.vbky.com.tr – info@vbky.com.tr
Sertifika No: 40141

  Vakıf Pazarlama San. ve Tic. A. ., 2022

ISBN 978-625-7447-93-5

Kitabın tüm yayın hakları VakıfBank Kültür Yayınları'na aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak sınırlı alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Baskı
Turkuvaz Haberleşme ve Yay. A.  .
G zelterpe Mahallesi Mare al Fevzi
akmak Caddesi B Blok No: 29/1/1
Eyüpsultan İstanbul
Telefon: 0212 354 3000
Sertifika No: 46403

1. Baskı: Kasım 2022

ERKEN DÖNEM HİNDİSTAN TARİHİ VE KÜLTÜRÜ

EDİTÖR
YALÇIN KAYALI

YALÇIN KAYALI

1985 yılında İstanbul'da doğan Yalçın Kayalı sırasıyla Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Arap Dili ve Edebiyatı, Lisans; Hindoloji, Yüksek Lisans ve Hindoloji doktora programlarını tamamlayarak 2017 yılında "edebiyat doktoru" unvanını aldı. 2016 yılında Doktora Sırası Misafir Araştırmacı olarak davet edildiği Hindistan'daki Haydarabad Üniversitesi, Hindî Dili ve Edebiyatı Bölümünde bir süre eğitim almak için görevlendirildi. Ağustos 2019'da Doçentlik unvanı alan Kayalı, halen Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi, Hindoloji Anabilim dalında öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır Ayrıca Kasım 2020 itibarıyla da Ankara Üniversitesi, Asya-Pasifik Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezinde Müdür Yardımcısı olarak görevlendirilmiş olup akademik çalışmalarına burada devam etmektedir. Kayalı'nın Hindistan Tarihi ve Edebiyatı konulu kitap, makale ve uluslararası sempozyumlarda sunulmuş tebliğleri bulunmaktadır.

İÇİNDEKİLER

Sanskrit Dili ve Devanāgarī Alfabeti Üzerine	7
Editörün Sunuşu	9
I Tarih Öncesi Hindistan ve Eskiçağ Hindistanı'nın Yaklaşık Kronolojisi	17
Yalçın Kayalı	
II İndus Vadisi Medeniyeti'nin Tarihi	23
H. Derya Can	
III Vedalar, Brāhmaṇalar ve Upanishadlar'daki Hint Kültürü	71
Yalçın Kayalı	
IV Mahājanapadalar Çağı	101
Derya Keskin	
V Buddhist ve Jainist Düşünce Hareketinin Tarihi	173
Yalçın Kayalı	
VI Magadha Krallığı	217
Derya Keskin	
VII Nanda Hanedanlığı, Yabancı İstilalar ve İskender'in Hindistan'ı Fethi	273
Derya Keskin	
VIII Maurya İmparatorluğu Dönemi	317
İlgaz Hakman	
IX Sangam: Kültür ve Tarih	357
İlgaz Hakman	

X	Şungaların Tarihi ve Yavana (Yunan) İstilası Dönemi	367
	Ayşegül Örseloğlu & Ilgaz Hakman	
XI	Epik Dönem: Hint Destanları Üzerine	417
	H. Derya Can	
XII	Satavahana İmparatorluğu Tarihi	469
	Derya Keskin	

SANSKRİT DİLİ VE DEVANĀGARĪ ALFABESİ ÜZERİNE

Sanskrit dilinin yazıldığı alfabeye Devanāgarī adı verilmektedir. Devanāgarī kelimesi Sanskrit dilinde “Deva: Tanrı ve Nāgarī: Şehir” kelimelerinin birlikte kullanılmasıyla meydana getirilmiştir. Bu alfabenin ve Hindistan’da kullanılan diğer alfabelerin hemen hepsinin kökeni Brahmī yazı karakterlerine dayandırılmaktadır. Devanāgarī’nin ise Gupta dönemi yazı biçiminden türetildiğine dair hâkim bir görüş yaygındır. Klasik Sanskrit dilinin yazımında kullanılan Devanāgarī alfabesinde 49 ses bulunmaktadır. Bunların dokuzu sesli, dördü çift sesli, yirmi beşi sessiz, dördü yarı sesli, üçü fişilti sesi, biri de nefes sesidir; ayrıca anusvāra, anunāsika ve visarga adı verilen birtakım özel sesler yer almaktadır.

Sanskrit sözcüklerin Latin karakteriyle yazımında, harflerin üzerine ya da altına bazı işaretler koyulmaktadır. Bu kullanımlar, ilgili harfin sesbirimsel karşılığı ile ilgili oldukça önemli bilgiler vermesi açısından büyük bir önem taşır. Söz konusu çeviri çalışmasında da Sanskrit sözcüklerin orijinal yazımı ile ilgili olarak aşağıda vermiş olduğumuz transliterasyon tablosuna sadık kalınarak, Sanskrit dili yazım kurallarına azami ölçüde dikkat edilmeye çalışılmıştır.

SANSKRİT DİLİ ALFABESİ

Ünlüler		Ünsüzler							
Basit Ünlüler	Çift Ünlüler	Gırtlak Sesleri	Damak Sesleri	Kafa Sesleri	Diş Sesleri	Dudak Sesleri	Yarım Sesler	Fıstıltı Sesleri	Nefes Sesi
अ (a)	ए (e)	क (ka)	च (ça)	ट (ta)	त (ta)	प (pa)	य (ya)	श (şa)	ह (ha)
आ (ā)	ऐ (ai)	ख (kha)	छ (çha)	ठ (tha)	थ (tha)	फ (pha)	र (ra)	ष (sha)	
इ (i)	ओ (o)	ग (ga)	ज (ca)	ड (da)	द (da)	ब (ba)	ल (la)	स (sa)	
ई (ī)	औ (au)	घ (gha)	झ (cha)	ढ (dha)	ध (dha)	भ (bha)	व (va)		
उ (u)		ङ (ña)	ञ (ña)	ण (ṇa)	न (na)	म (ma)			
ऊ (ū)									
ऋ (ṛ)									
ॠ (ṛ)									
ऌ (l)									
ॡ (l)									

EDİTÖRÜN SUNUŞU

Erken Dönem Hindistan tarihi ile ilgili en büyük eksik ya da engel, maalesef siyasi ve kültürel tarihin kronolojisini aydınlatan kesin bir tarihsel sıralamanın yapılamamasıdır. Erken Döneme ait siyasi olayların tarihlendirilmesinde yol gösterici olan edebî eserlerin oluşturulma tarihleri de tam olarak bilinmemekte ve yalnızca yaklaşık olarak saptanmış bazı tarihler ileri sürülebilmektedir. Bu durum, tarihsel süreçte geriye doğru gidildikçe, Erken Dönem (Eski Çağ) Hindistan Tarihi ile ilgili yapılan çalışmaları daha da zorlaştırmaktadır. Hindistan tarihi, Batı tarzı (İlk Çağ, Orta Çağ, Yeni Çağ, Yakın Çağ) geleneksel sınıflandırmanın yanı sıra; bazen de Hint tarihçiliğine özgü olarak kendi içerisinde üç ayrı tarihî çağa ayrılarak incelenmiştir. Bunlar: 1- Başlangıcından XII. yüzyıla kadar yani *Erken Dönem*, 2- XII. yüzyıldan XVIII. yüzyıla kadar yani *Orta Dönem* ve son olarak 3- XVIII. yüzyılın sonlarından günümüze kadar gelen dönem yani *Modern Dönem* olarak sınıflandırılmaktadır. Bu çalışmada ise –söz konusu sınıflandırmaya uygun olarak– Erken Dönem Hindistan Tarihine ilişkin konular ele alınmış ve her bir bölüm, Hindoloji (Hindistan Araştırmaları) alanında eğitim almış ve ilgili konu hakkında akademik çalışmaları bulunan araştırmacılar tarafından hazırlanmıştır. Bu bağlamda *Editörün Sunuşu* başlığını taşıyan çalışmanın ilgili bu bölümünde, Erken dönem Hint tarihinin kaynakları hakkındaki –giriş mahiyetindeki– aşağıdaki bilgilerin verilmesi uygun görülmüştür.

Erken dönem Hint tarihinin aydınlatılmasında günümüze değin ulaşan Hint edebî metnlerinin hacmi düşünüldüğünde, aslında ilgili döneme ilişkin bütün bilinmezliklerin ortadan kaldırılmış olması beklenir. Ancak Sanskrit dilinde kaleme alınmış olan ilgili edebî metinlerden neredeyse hiçbir tarihî metin özelliği taşımamaktadır. Hatta bazı bilim adamları tarafından oldukça ileri bir yazın geleneğine sahip olan eski Hintlilerin tarihsel metnlerinin kasıtlı olarak yok edildiği iddia edilmektedir. Kısacası entelektüel birikimleri oldukça güçlü olan ve edebî hareketlilikleri bakımından dünyadaki çağdaşı diğer medeniyetlere göre daha gelişmiş olan Hint toplumunun bir Herodot'u olmamıştır. Hindistan tarihi ile ilgili bilinen en eski tarihî kayıtlar, Purāṇa metinlerinde yer alan uzun kral listeleri ile sınırlıdır. Bu listelerde ilk insan kraldan MS III ve IV. yüzyıla kadar geçen süreçte, Hint alt kıtasında hüküm sürmüş olan kralların listeleri verilmektedir. Ancak ilgili edebî metinler efsanevi anlatılar içermesi sebebiyle, doğrudan somut tarihî bilgi olarak kabul edilmemektedir. Dahası araştırmacıların çoğu verilen tarihsel ya da kronolojik bilgilerin çoğunlukla hatalı olduğunu ileri sürmektedir. En eskileri MÖ VI. yüzyıla ait olan Buddhist¹ kayıtlar ise, Antik Hint tarihi açısından önemli görülen diğer bir edebî kaynaktır. Bu kayıtlarda, Buddhist düşünce sistemi ve işleyişi hakkında verilen sistematik bilgilerin yanı sıra, ilgili dönemde hüküm sürmüş Buddhist hanedanlıklar ve tarihleri hakkındaki önemli bilgiler de kaydedilmiştir. Buddhist kayıtlar,

1. Sanskrit dili kökenli Buddha, Budhizm, Buddhist gibi ilgili terminolojiye ait sözcüklerin orijinal yazımlarına-transliterasyonuna sadık kalınmıştır. İlgili sözcükler dilimize Budizm, Buda ya da Budist şeklinde aktarılsa da bu durum Sanskrit dili fonetiği kuralları gereğince görece hatalıdır. Örneğin; Buddha sözcüğünün Sanskrit dilindeki yazımı, बुद्ध şeklindedir ve bu kelime sırasıyla “b-u-ddha” harflerinden, seslerinden meydana gelmektedir.

tarihsel metinlerden ziyade, edebî ya da dinî kaynaklar olarak görülmüş olup tarihsel değerleri konusundaki tartışmalar devam etmektedir. Hindu dönemin belki de en kıymetli eserlerinden biri olan *Mahābhārata* ise, özellikle içerisindeki büyük savaş sahnesi sebebiyle tarihî bir metin olma özelliği taşısa da Hint kültüründeki asıl önemini destan türündeki edebî bir eser olması nedeniyle kazanmıştır. Hindistan tarihi ile ilgili bilinen en ünlü ve eski yerel kayıtlar ise Kalhana tarafından oluşturulmuş *Rācataranginî* adlı eserde yer almaktadır. Keşmirli tarihçi Kalhana, *Rācataranginî* adlı bu eserini 1070’lerde yazmaya başlamış ve 1149-1150 yıllarında tamamlamıştır. Orta Asya kökenli Türklerin, Hindistan içlerine girmeden önce Keşmir’e uğramış olmaları, bu yakın coğrafyayı iyi bilen Hintli tarih araştırmacısı ve yazarının kayıtlarını bizim için güvenilir kılmaktadır.

Erken Dönem Hint tarihi ile ilgili edebî metinleri destekleyen diğer önemli bir kaynak ise şüphesiz ki arkeolojik kalıntılardır. Bu kalıntılar yoluyla edindiğimiz bilgiler, ilgili dönem Hint tarihinin aydınlatılmasında oldukça özel bir öneme sahiptir. Arkeolojik kalıntılar kendi içerisinde yazıtlar, madenî paralar ve anıt-abideler olmak üzere üç alt başlık altında incelenebilir. Yazıtlar olarak bilinen taş ya da kayaların üzerine tutulmuş olan ilk kayıtlar, erken dönem Hindistan tarihine ışık tutmuş, az sayıda olmalarına rağmen özellikle Antik dönem krallıkları tarihinin gün ışığına çıkartılmasında önemli bir rol oynamıştır. Aşoka yazıtları ya da fermanları olarak bilinen epigrafik kalıntılar; Hindistan tarihinin bilinen en eski kayıtları olması bakımından oldukça değerli olup bu çalışmanın özelinde, ilgili dönemi konu edinmiş olan bölüm yazarlarınca da adından sıklıkla bahsettirmiştir. Aşoka yazıtları, milattan önceki dönemde Hindistan’ın büyük bir bölümünde hüküm sürmüş olan Maurya İmparatorluğu kralı Aşoka (MÖ 304–232) tarafından

yaptırılmıştır. XVIII. yüzyıl itibarıyla gün ışığına çıkartılan bu yazıtlar, kral Firuz Tuğluk'un himayesinde Delhi'ye taşınmış ve Panditlerin büyük uğraşları sonunda 1837 yılına gelindiğinde çözümlenmiştir. Hindistan'ın dört bir tarafına yayılmış halde bulunan daha birçok yazıt, zamanla bilim adamları tarafından incelenmiş ve özellikle XIX. yüzyıl sonrası dönemde hız kazanan Hint tarihi araştırmaları ve yazımı faaliyetlerini desteklemiştir. En az yazıtlar ya da kitabeler kadar değerli ve Hint tarihine kaynaklık eden bir diğer tarihî unsur, materyal ise madenî paralardır. Hint alt kıtasında hüküm süren Erken dönem Hint krallarının büyük bir bölümü, tıpkı diğer birçok mevkidaşı gibi madenî paralar bastırmıştır. Basılan bu paralar, ilgili dönemin siyasi, ekonomik ve kültürel durumu hakkında oldukça önemli bilgileri barındırmaları açısından çokça önemsenmiş ve tarih yazıcılığına önemli katkılar sunmuştur. Hint yarımadasında madenî para bastırma geleneği, İskender'in Hint alt kıtasına girmesinden sonra önemli bir ivme kazanmış ve basit formdaki paralar yerini, üzerinde dönemin kültürel ve sanatsal yapısının izlerini taşıyan ve değerli madenlerden üretilmiş para bastırma geleneğine bırakmıştır. Üzerlerinde ilgili kralın portresinin yer aldığı altın paralar, dönemin dinî hareketliliğinin izlerini taşıyan işaret ve semboller, Erken dönem Hint tarihi ve kültürü hakkındaki araştırmalar için her zaman yol gösterici olmuştur. Madenî paralar ve yazıtlar kadar önemli olan diğer bir tarihî kaynak ise arkeolojik kazılar sonucu ortaya çıkartılan çanak, çömlek, araç-gereç ya da süs eşyalarıdır. Bu gibi kalıntıların yapıldıkları malzeme, üzerlerindeki süs ve işlemler de oldukça önemlidir. Üretimde kullanılan teknik, süslemede kullanılan sanat, neredeyse hakkında hiç bilgi sahibi olmadığımız antik ve erken dönem kültürünün gelişimi ve seyri hakkında oldukça önemli bilgileri içerisinde barındırmaktadır.

Yabancı yazarlar ya da seyyahlar tarafından tutulmuş kayıtlar ise, Erken Dönem Hint tarihi ve kültürü hakkındaki bilgilerimizi destekleyen diğer bir kıymetli kaynaktır. Hint tarihi ve kültürünün yazıya aktarımı konusunda bildiğimiz ilk faaliyetler, Buddhizm'i ülkelerine taşımak için Hindistan'a gelen Çinli seyyahlara aittir. İlgili dönemde Hint'e gelen çok sayıda Çinli seyyah, çileci, Hint menşeli Buddhist kültürün hem Hindistan dışı coğrafyalara aktarılmasını hem de ilgili döneme ait siyasi, iktisadi ve kültürel hareketliliğe ait bilgilere kayıtlarında yer vererek Hint tarihi ve kültürünün yazıya geçirilmesini sağlamışlardır. Ayrıca farklı zamanlarda ve birbirinden farklı sebeplerle Hint'e yolu düşmüş çok sayıda seyyah, karşılaştıkları bu renkli ve zengin Hint kültürünü kayıt altına alma ihtiyacı duymuştur. Bunlardan eseri günümüze kadar ulaşmış olan el-Bîrûnî'nin *Tahkîkû mâ l'l-Hind* adlı kitabının özel bir önemi vardır. Yazar, Gazneli Mahmut'un Hindistan'ın kuzeybatı bölgelerini ele geçirmesinden sonra Hindistan'a gitmiş orada Sanskrit dili öğrenmiş, geleneksel Hint bilimlerini, örf ve âdetlerini etraflıca inceleme olanağı bulmuştur. Yazılı tarih araştırmalarının başlatılması ve Hindistan siyasi ya da kültürel tarihi ile ilgili ilk ciddi çalışmaların ortaya konulması ise XIX. yüzyıl sonları, XX. yüzyılın başlarını bulmuştur. Bu bağlamda ünlü Hindistan Tarihçisi Ramesh Chandra Majumdar'ın editörlüğünde hazırlanmış olan *The History and Culture of the Indian People* adlı eserden özellikle bahsetmemiz gerekir. *Hint İnsanın Tarihi ve Kültürü* başlığını taşıyan bu çalışma, on bir ayrı ciltten oluşan Hindistan Siyasi Tarihi ve Kültür Araştırmaları derlemesidir. Tarih öncesi dönemden 1947'de kurulan Modern Hint Devleti'nin kuruluşuna değin geçen sürecin tamamını konu edinen serinin her bir cildinde, Hindistan tarihinin belirli bir dönemi ele alınmıştır. Tamamlanması yirmi altı yıl süren bu çalışmanın yardımcı editörü ise A.D. Pusalker'dir. K.M. Munshi

ise eserin ön sözünü hazırlayarak bu önemli çalışmaya katkıda bulunmuştur. Eserin ilk cildi 1951 yılında basılmışken son cilt olan on birinci cilt 1977 yılında Bharatiya Vidya Bhavan yayınevi tarafından Bombay’da yayımlanmıştır. Bu çalışmanın bölüm yazarlarının da sıklıkla başvurduğu bu eserin, sonraki baskılarının 2000’li yıllarda da devam ettiği bilinmektedir.

Çalışmamıza konu olan ve siyasi tarihin, kültürel faaliyetlerle birlikte ele alınmasını gerekli kılan ilgili çağ; Hint tarihinin günümüze kadar devam eden hareketliliğinin, tarihsel arka planını oluşturması açısından son derece önemlidir. Ancak Erken Dönem Hint tarihine ait konular, doğrudan ve yalnızca siyasi tarihe ilişkin bilgiler olarak ayrıştırılamaz; bu sebeple de ilgili tarih araştırmacısının söz konusu tarihsel sürece vakıf olabilmesi için Hint kültürüne özgü literatüre de tamamıyla (bir Hindolog kadar) hâkim olması gerekmektedir. İşte bu hassasiyetle; *Erken Dönem Hindistan Tarihi ve Kültürü* başlığını taşıyan ve editoryal bir çalışma mahiyetinde hazırlanmış olan bu kitabın, son derece titiz bir çalışmanın ürünü olduğunu bir kez daha özellikle vurgulamak isterim.

Bu vesileyle de öncelikle kitabın ilk okumasını yapan değerli meslektaşım ve dostum Dr. F. Jale Gül Çoruk’a minnet duyduğumu ifade etmeliyim. Sonrasında çalışmaya bölüm yazılarıyla katkı sağlayan tüm araştırmacılara, öğrencilerime teşekkür ederim ve tabii ki bu kitaba iki ayrı bölümüyle katkıda bulunan sayın hocam Prof. Dr. H. Derya Can’a içtenlikle şükranlarımı sunarım. Kendisinin, bir Hindolog olarak Hindistan Tarihi alanında çalışmam konusunda beni teşvik edici mesaileri olmasaydı bu kitabın hazırlanması da mümkün olamazdı. Ancak elbette ki hiçbir çalışma eksik ya da kusursuz değildir. Öyle ki Hindistan Tarihi konulu çalışmaların, ülkemizdeki seyrekliği göz önünde bulundurulduğunda bu durum çok daha olasıdır. Hatalarımızın ve

muhtemel yanlışlarımızın sonraki çalışmalara yol göstereceğine ve ilham olacağına olan inancımızla bu çalışmayı okuyucusuyla buluşturan VakıfBank Kültür Yayınları ailesine de özel teşekkürlerimi sunmak isterim.

Yalçın Kayalı
Ankara, 2022

I

**TARİH ÖNCESİ HİNDİSTAN VE
ESKİÇAĞ HİNDİSTANI'NIN
YAKLAŞIK KRONOLOJİSİ**

YALÇIN KAYALI*

* Doç. Dr., Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Hindoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi.

Hindistan'ın bilinen tarihi, Āri göçü öncesi dönemde, bugün çoğu Pakistan sınırları içinde kalan İndus Vadisi Medeniyeti'ne dayanır. Hint Yarımadasındaki ilk yerleşimlerin 500.000 yıl öncesine kadar gittiği iddia edilmektedir. Hint'te 400.000-150.000 yıl önce var olduğu tahmin edilen taş devri döneminin ilk insan topluluklarının, Kerala ve Tamil Nadu'nun güneyiyle, Kuzey Pencap'taki Soan ve Beas nehir vadileri arasındaki bölgede yaşamış oldukları düşünülmektedir. Bu dönemi Orta Taş Devri olarak adlandırılan çağda, 40.000-10.000 yıl önce yaşamış olan ilkel Hint toplulukları takip eder. Onları da yaklaşık olarak MÖ 15.000 yıl önce, ilkel aletler kullanan neolitik toplumlar izlemiştir. Aynı dönemde Hindistan'ın Madhya Pradeş bölgesinde ise, avcı-toplayıcı, göçebe ve kırsal alanda yaşamış olan geç taş devri insanı takip etmiştir.

Yapılan arkeolojik araştırmalar, yerleşik hayata MÖ 7000'in başlarında İndus havzasındaki Mehrgarh'ta geçildiğini göstermektedir. Erken Cilâlı Taş devrine ait olan kerpiç ev ve tahıl ambarları temellerinin bulunduğu kültür kalıntılarında ise, altıncı binyıldan itibaren seramiğe de rastlanılmıştır. Mehrgarh'ın ilk yerleşimcileri, hasat için taş aletler kullanmış, arpa ve buğday üretmişlerdir. Ayrıca çeşitli süs eşyaları da yapmış ve küçükbaş hayvan yetiştiriciliğiyle ilgilenmişlerdir. MÖ 5000'li yıllara gelindiğinde ise, Mehrgarh'taki Hintli yerleşik toplulukların tarım ürünlerindeki çeşitlilik artmış; yün, pamuk dokuma, el yapımı çanak çömlek ve bakır kaplar kullanılmaya başlanmıştır. Taştan yapılmış aletlerle silahlanan ve avcı-toplayıcı yaşam biçimini benimsemiş olan halk ise, yerleşik hayat süren köylülerden uzak bir yaşam alanını tercih etmişlerdir. Genellikle ormanlık arazide ve nehir kıyılarında yaşayan bu topluluklar, köylü hayatı süren halka göre daha ilkel bir yaşam tarzını benimsemişlerdir.

MÖ 4000'lerden itibaren Ganj Vadisi ve Dekkan Yaylası'na yerleşmiş olan topluluklar ise, sığır, koyun ve keçi gibi hayvanları

evcilleştirmiş; pirinç üretiminde oldukça önemli bir yol almış olan neolitik çağdaşlarının seviyesine ulaşmışlardır. Bilinen en eski yerli Hint topluluğunun adı Mundalardır. Siyah tenli bu ilkel insanlar hakkında maalesef kayda değer herhangi bir bilginiz bulunmamaktadır. Ancak bugünkü Hindistan'da dahi "Munda" adında bir kabilenin yaşadığını ve bu kabilenin muhtemelen kadim Mundaların devamı olduğu düşünülmektedir. Elbette ki bu sınırlı bilgiler, tarih öncesi Hindistan'ı ile ilgili genel bir çerçeve çizmekten öteye geçemez. Öyle ki bizim de bu yazıyı kaleme alırkenki asıl amacımız; Eski Çağ Hindistanı'nın yaklaşık kronolojisini vermeden önce, okuyucuya tarihsel bir arka plan sunmaktır.

? – 2600	Hindistan'da Tarih Öncesi Devir İndus Vadisi Uygarlığı
MÖ 2600-1700	Harappa ve Mohenco-Daro Şehirleri
MÖ 1500-500	Āriler'in Hindistan'a Gelişi Vedik Kültür Sahasının Oluşumu Veda İlahileri Neolitik ve Kalkolitik Devir
MÖ 1000	Demirin Kullanılmaya Başlanması
MÖ 800-500	Brāhmaṇa ve Āraṇyaka Metinlerinin Oluşturulması Mahācānāpadalar Dönemi Upanishad Çağı Cainist ve Buddhist Kültürün Doğuşu Magadha'nın Yükselişi Bimbisāra ve Acataṣātru Dönemleri